

SAINT TROPEZ

DE HAVEN VAN SAINT-TROPEZ

Saint-Tropez is niet zoals vaak wordt gedacht een dorp van vissers, maar een dorp van zeelieden. De voornaamste reden hiervoor is de vaardiepte van de haven (4 m), wat het mogelijk maakt dat de grote schepen binnen kunnen varen die nodig zijn voor de handel en export in producten als kurk en olie. De zeelieden hielden zich er bovendien bezig met de „zeekaravaan”, van haven tot haven varend op zoek naar contracten (tochten om schepen te beschermen en aanvallen van vijandelijke schepen af te slaan). Uit deze haven vertrokken bekende militairen, zoals Le Bailli de Suffren. Als heer van Saint-Tropez nam hij deel aan verschillende militaire campagnes in Amerika, maar vooral in Indië waar hij meerdere overwinningen behaalde op de Engelsen. Hij bereikte uiteindelijk de rang van baljuw, de hoogste rang van de Orde van Malta.

Zijn standbeeld, dat werd ingewijd in 1866, is gemaakt van het brons van de inbeslaggenomen vijandelijke kanonnen. Ook andere activiteiten in verband met de zeevaart vestigden zich in Saint-Tropez (scheepsbouw, fabriek voor onderzeekabels, torpedofabriek vanaf 1914). De roep van de zee is vandaag de dag in Saint-Tropez terug te vinden in de bekende watersportevenementen, zoals de Giraglia Rolex Cup in juni, de Voiles de Saint-Tropez in september en de Voiles Latines in mei. De met ultramoderne apparatuur uitgeruste haven is geschikt voor maximaal 800 boten, vooral de jachten die zorgen voor de reputatie en aantrekkingskracht van Saint-Tropez.

DE PORTE DE LA POISSONNERIE EN DE PLACE AUX HERBES

Op deze plaats stond een van de vestingtorens van de stad, de Tour du Port. De dagelijkse vismarkt, met zijn mozaïekwerk in neo-Griekse stijl, is symbolisch voor de levenswijze in Saint-Tropez. Op de Place aux Herbes naast de vismarkt is een kleine markt met seizoensproducten als fruit, groente en bloemen. Het woord „herbes” verwijst in de Provence naar fruit en groente en dit

plein was dan ook oorspronkelijk de markt van Saint-Tropez. We komen aan in de oude stad met zijn pittoreske huizen en straatjes.

RUE DU CEPOUN SANMARTIN

Vernoemd naar Sanmartin, de vroegere Cepoun die waakte over de tradities. De Cepoun wordt voor het leven benoemd en is onlosmakelijk verbonden met het leven, de cultuur en de geschiedenis van Saint-Tropez. Dat brengt ons bij „de ziel van Saint-Tropez”, die wordt gesymboliseerd door de onveranderlijke Bravades die elk jaar sinds 1558 plaatsvinden op 16, 17 en 18 mei. Tijdens de Bravades wordt het roemrijke militaire verleden van de stad herdacht. Het is bovendien de viering van de patroonheilige, Torpes.

QUAI MISTRAL

Vernoemd naar Frédéric Mistral, schrijver en verdediger van de Provençaalse taal. Deze kade bestaat pas sinds na de oorlog. Vroeger stonden de huizen hier bijna in het water, daarom hebben ze nog altijd de deuren van de vroegere boothuizen. Hier bevinden zich ook de huizen die zo kenmerkend zijn voor Saint-Tropez. Deze huizen met hun

tamelijk smalle voorgevels in oker- en pastelkleuren waren de enige bescherming tegen de zee en werden verstevigd door de kromming aan de voet.

MÔLE JEAN RÉVEILLE

De leugenbank aan de voet van de pier is voor de ouderen soms nog een plaats van samenkomst. Hiervandaan zijn de traditionele Provençaalse vissersboten te bewonderen (de pointus met hun latijnzeilen), evenals de Tour du Portalet. Deze 16e-eeuwse toren was een van de eerste verdedigingswerken van de stad. Op 15 juni 1637 werd hier de aanval afgeslagen van 21 Spaanse galeien, die waren gekomen om de schepen van de koninklijke marine te vernietigen. Deze overwinning van Saint-Tropez wordt nog jaarlijks gevierd tijdens de Bravade des Espagnols.

CHATEAU SUFFREN

Ook wel de Tour Guillaume genoemd. Guillaume, graaf van de Provence, werd bekend door zijn „bevrijding” van de Provence aan het eind van de 10e eeuw. Deze in 980 gebouwde toren is het oudste civiele en religieuze bouwwerk van Saint-Tropez. De toren die we nu zien werd hoogstwaarschijnlijk gebouwd tussen de 14e en 15e eeuw.

PLACE DE LA MAIRIE

Hier vinden we de school voor hydrografie, de „École d'Hydrographie”, die in 1802 door Napoleon werd opgericht voor het opleiden van kapiteins op de grote vaart. De school bleef tot 1914 in gebruik. Symbolisch voor het roemrijke zeevaartverleden van Saint-Tropez is de Zanzibar-deur. De deur werd door een kapitein, Justin Cerisola, meegebracht voor een andere bevriende kapitein, Annibal Bérard (de vroegere vertegenwoordiger van een handelsmaatschappij in Zanzibar). Deze deur in Swahili-stijl is gemaakt van het hout van een kruidnagelboom en versierd met geometrische plantaardige motieven. Het Hôtel de Ville, het stadhuis dat werd gebouwd in 1872, bevindt zich ook op dit plein.

DE KERK

De geel en roze klokkentoren is over de hele wereld bekend. De kerkklok is alleen aan drie kanten te zien. Er wordt wel gezegd dat de vierde kant, tegenover Sainte-Maxime, geen klok heeft om te voorkomen dat de vijandige broeders van Sainte-Maxime konden zien hoe laat het was. De realiteit is meer prozaïsch: een klok aan de meer aan de wind blootgestelde kant van de klokkentoren zou al snel beschadigd raken. De oorspronkelijke kerk van de stad stond op

het nabijgelegen strand (achter het stadhuis), maar raakte in onbruik door de snelle groei van de stad na de hervorming.

Daarom werd in de 18e eeuw op dit plein een nieuwe gebouw. Er is bovendien een tandbeeld te zien van de ridder Torpes, met het voorkomen van een Romeinse centurion. Torpes is niet alleen in de kerk te vinden, maar ook overal in de rest van de stad. Saint-Tropez heeft meer dan 40 stedelijke bidkapellen, evenals vier gewone kapellen (Sainte Anne, Saint Joseph, de Miséricorde en de Couvent). De kerk is 's ochtends geopend; rust en discretie wordt op prijs gesteld.

De Tour Vieille (1522) en de Porte du Revelen (1550)

Dit is het beginpunt van het tweede verdedigingswerk van de stad. De poort heeft een chicane, net als die in de Poissonnerie, en hier bevond zich ook de ruimte van de wacht. Op dit punt verlaten we het gedeelte van Saint-Tropez binnen de middeleeuwse muren, om naar de wijk La Ponche met zijn oude vissershaven te gaan. De naam van Ponche is afgeleid van de oorspronkelijke naam Pouncho, wat in het Provençaals punt betekent. De verfransing van de naam kan ermee te maken hebben dat deze wijk na de oorlog werd „gekoloniseerd” door de Parijse artiesten die in de mode waren. Later zou Brigitte Bardot met de film „Et Dieu créa la Femme” (En God schiep de vrouw) het symbool worden van het glamoureuze Saint-Tropez dat we vandaag de dag kennen. Enkele scènes van de film werden opgenomen op dit kleine strand.

DE TOUR JARLIER (1564 EN 17E EEUW)

De Tour Jarlier is een van de vestingstorens die gebouwd werden na de hervorming van de stad en vormde het beginpunt van de twee buitenmuren die de stad beschermden. De toren kijkt uit op de heuvel die een van de zwakke verdedigingspunten van de stad was. Later werd daarom de tegenwoordige citadel gebouwd. Beneden de citadel bevindt zich het zeemanskerkhof, het Cimetière Marin. Het is een van de drie zeemanskerkhoven in Frankrijk, samen met die in Sète en Saint Malo.

DE RUE EN CHAPELLE DE LA MISERICORDE (1635)

In deze wijk zijn nog sporen van plattelandsactiviteiten bewaard gebleven (Rue des Bouchonniers, Rue des Moulins, Rue Bergère). Bij de Rue Gambetta aangekomen, gaan we de in de 18e en 19e eeuw gebouwde nieuwe stad binnen. De welgestelden lieten hier een herenhuis bouwen. De voorgevels in deze wijk zijn anders dan die in de oude stad: breder, met een fijnere pleisterlaag en meer architectonische details. Het meest opvallende aspect van de voorgevel van de Chapelle de la Miséricorde is de ornamentale hoofdingang van serpentiniet, een steensoort met een mooie groene kleur. Deze kapel behoorde toe aan de Zwarte Penitenten, de lekenbroeders die zich tot het midden van de 19e eeuw bezighielden met zieken en gevangenen en die de begrafenisplechtigheden verzorgden.

PLACE DES LICES

Een andere bedrijvige plaats in Saint-Tropez is de oude haven, de Vieux Port. Hier bevonden zich tot het eind van de 18e eeuw de oude slotgrachten en weides voor de dieren.

Vandaag de dag staat het plein bekend om de atmosfeer op de marktdagen op insdag en zaterdag. En elke dag, of het nu

zomer of winter is, is dit de plaats waar petanquewedstrijden worden gehouden. De beroemde platanen zijn onsterfelijk gemaakt door een schilderij van Signac, dat werd tentoongesteld in het Annonciade. De straat die hiervandaan richting de haven loopt is de Rue Sibili. Deze straat, de vroegere bedding van de Garonne, is vandaag de dag een straat met luxe boetieks.

De Salle Jean Despas, vernoemd naar een verzetsstrijder uit Saint-Tropez, herinnert eraan dat

Saint-Tropez als eerste stad in de Provence werd bevrijd op 15 augustus 1944. Saint-Tropez kreeg voor zijn wapenfeiten het oorlogskruis toegekend, het Croix de Guerre, wat niet vaak gegeven wordt aan een stad.

LA BOURGADE EN DE RUE ALLARD

De huizen in deze wijk dateren grotendeels uit de 19e eeuw. De over het algemeen ommuurde tuinen geven de wijk een intieme sfeer. Het vlindermuseum Musée des Papillons bevindt zich in de Rue Etienne Berny, die uitkomt op de Rue Allard met de Du Maure- en Du Nègre-poort, en getuigt van de luisterrijke zeehandelsperiode in de 17e en 18e eeuw.

Deze voormalige kapel van de Witte Penitenten werd gebouwd in 1568. De Witte Penitenten waren belast met de geldinzameling voor het vrijkopen van de door de Barbarijers gevangengenomen en tot slaaf gemaakte zeelieden uit Saint-Tropez. Vandaag de dag is het een museum dat is gewijd aan het postimpressionisme (periode fauvisme, nabisme en pointillisme).

Het museum nodigt uit tot een kennismaking met de geschiedenis van dit vroegere gebouw van de gendarme, dat bekend werd door de films over gendarmes die er werden opgenomen. Het is niet alleen een eerbetoon aan de uitbeelding van gendarmes in de film, maar ook een beschrijving van de filmgeschiedenis van Saint-Tropez.

Source : www.sainttropeztourisme.com/fr/explorer/les-visites-guidees/23082017-1635-visite-du-village/